

Benvolguts, benvolgudes,

De nou us fem arribar el butlletí anual.

Us fem cinc cèntims de les experiències que els i les cooperants de Xarxa Solidària han viscut enguany; *in situ* han pogut comprovar com s'han tirat endavant els projectes per als quals des de Xarxa es treballa tot l'any. I no sols això!, aquests i aquestes cooperants, a part de venir amb moltes ganes i il·lusió, també vénen amb nous projectes!

Com ja sabeu, des de Xarxa es fan, a part de la cooperació, campanyes i activitats de difusió i sensibilització durant tot l'any: venda de l'Agenda Escolar Solidària, venda de comerç just, exposicions fotogràfiques (a escoles, biblioteques i centres cívics), presència a fires...

Si voleu participar-hi, no dubteu a contactar amb nosaltres a info@xarxasolidaria.com.

Volem agrair la vostra col·laboració i, en especial, la de totes aquelles persones que participen en aquestes activitats i campanyes a través de les quals Xarxa creu que es pot aconseguir un món millor.

A fi que les desigualtats entre Nord-Sud vagin minvant de mica en mica, fins a desaparèixer...

Continuem fent Xarxa!

Vam ser-hi un mes només, i va passar ràpid, molt ràpid; però suposo que vam viure tantes coses que ens semblen tres o quatre, no ho sabem. Vam riure, ballar, plorar, *pilsenejar* (*platicar* amb una Pilsener a la mà) i una llarga llista de coses...

La victòria de Mauricio Funes, el primer president d'esquerres del Salvador, ha significat un raig de llum extraordinari i ha eclipsat els problemes de la quotidianitat del poble salvadoreny. Així doncs, "nace la esperanza", esperança a ésser considerats i a no restar en l'oblit "entre cerros y maizales".

NUEVA TRINIDAD forma part del departament de Chalatenango. Aquest limita al nord amb Hondures, país on s'ha produït un cop d'estat i el president electe, Manuel

Zelaya, s'ha vist obligat a abandonar-lo. En aquest cas, el temor és doble: per un costat, la proximitat els pot afectar en cas de guerra i, per l'altre, aquest pot esdevenir un model per a la resta de dirigents militars de la dreta a l'Amèrica Central, fets molt presents en el dia a dia de la comunitat, amb actes de solidaritat i suport amb el poble hondureny constants. També pateixen per la delinqüència, present i creixent arreu del territori: inseguretat, atracaments, violacions i assassinats omplen les pàgines de la premsa local.

Vam esdevenir partícips de les seves mancances i necessitats a l'hora de fer el seguiment dels diferents projectes duts a terme, projectes que ja fa uns quants anys que funcionen, com la *panadería comunal* o el *centro cultural*, i d'altres més recents com l'hivernacle o la piscifactoria de Los Pozos. A d'altres, com el taller de serigrafia, els vàrem encarregar l'estampació de samarretes de Xarxa Solidària Sant Feliu de Guixols per a vendre-les, posteriorment, aquí. També vam visitar els diferents *cantones* del municipi: Carasque, Huizúcar, Las Cuevas, El Sitio o El Rincón, entre altres. Arreu ens van rebre amb els braços oberts!!!! Vam recollir fins a catorze nous futurs projectes que ara caldrà valorar. Agraïm, doncs, la feina i l'esforç per realitzar-los(que va ser molt!!!!).

Ja som aquí, però l'amistat, els somriures, els agraïments, les llàgrimes i els seus problemes són els nostres i ja formen part de nosaltres. "LA LUCHA CONTINUA, QUE VIVA NUEVA TRINIDAD!!!!!!!!!"

Fer un petit resum d'un mes d'estada a **l'Equador** ple d'anècdotes i experiències viscudes és,

si més no, força complicat. Amb la motxilla carregada a l'esquena vam recórrer el país de nord a sud, i vam visitar les contraparts amb les quals Xarxa Solidària col·labora al país.

Primera parada: Quito, la capital, patrimoni de la Humanitat. D'allà vam sortir en direcció a Sarayaku, un poblat quítxua perdut al mig del no-res on només s'hi pot accedir amb avioneta o amb canoa. En José Guaringa i la seva família ens van allotjar a casa seva, on vam compartir molts moments de xerrades intenses sobre la seva lluita per la defensa del seu territori i les seves arrels.

Tot seguit vam marxar a la Sierra, a Saraguro, on la Chela i en Koldo, de la Fundación Savia Roja, ens varen donar tota una lliçó sobre com fer horts ecològics i vam ser testimonis del paper tan important que juga la dona en aquestes comunitats.

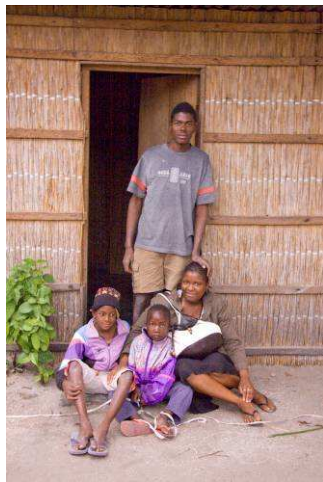

La nostra part final del viatge va ser a la zona de la costa, a El Rodeo, més concretament a la casa d'acollida El Hogar de Belén, on l'Antonio i l'Ana, un matrimoni de Jaén, fan un treball de treure's el barret amb mainada arribada del carrer i que acullen, cuiden i els donen tot l'amor que mai abans han rebut per part de les seves famílies.

I, finalment, Guayaquil, on ens esperava l'avió que ens tornava a casa nostra. Al darrere deixem projectes realitzats amb moltes ganes i il·lusió, amistats, llàgrimes, moments molt intensos i, sobretot, una molt bona experiència viscuda.

Gràcies a tothom (a la gent d'aquí i a la d'allà).

Aquest any ha estat un any molt productiu per als projectes que Xarxa Solidària desenvolupa a les terres africanes.

El nostre cooperant va supervisar diferents projectes que s'havien finançat al llarg del 2008 a **MOÇAMBIC** s'encarregà de fer fotos a tort i a dret de les granges de pollastres, cases per a viudes i mainada òrfena, la canalització d'aigua d'una escola rural, un curs de formació professional i altres activitats, totes dutes a terme gràcies a l'aportació econòmica de l'Agenda Escolar Solidària principalment, però també de l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols, de Platja d'Aro i de la Diputació de Girona.

A més, es començà a dibuixar el nou pla d'actuació de l'organització al país: es va optimitzar la posada en marxa, la supervisió i la gestió dels projectes per tal d'assegurar i facilitar, encara més, la transparència, l'agilitat i la distribució de recursos. Així, l'any 2010 el dedicarem sobretot a enfortir els projectes iniciats ara

ja fa 2 anys, amb la qual cosa es crearà una permanència sòlida de Xarxa Solidària i serà possible el desenvolupament social d'una zona molt vulnerable.

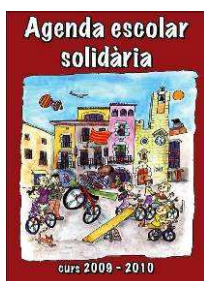
A Filipines aquest any hem dut a terme projectes a diferents zones del país: a Quezon City, Manila, s'han condicionat cases de la barriada, s'ha donat suport als suplementos per a alimentació i revisions mèdiques, així com una dotació d'ordinadors. A Tagaytay, on hi ha les cases d'acollida on conviuen 16 nois i noies, s'ha col·laborat amb la nutrició i s'ha pogut proporcionar les revisions mèdiques per als i les joves.

A Pangarap s'ha col·laborat amb la segona fase d'implementació d'una llar d'infants.

Al sud, a Renibon, on viuen i estudien els joves de l'ètnia dels manobos, s'ha fet un tancament per a una establia i producció de fertilitzant orgànic per poder fer més autosostenible el centre i la reparació del sistema d'aigües pluvials. Com sempre, col·laborem amb assistència educacional també a Pigcawayan, on s'ha dotat el centre d'una connexió a Internet per tal de millorar la comunicació del centre educatiu, entre d'altres.

Tot i que aquest any no hi ha hagut grup de cooperants de Xarxa a Filipines, el contacte amb la contrapart ha estat constant. Des de la comissió encarregada d'aquest país hem fet el seguiment dels projectes realitzats durant aquest any 2009 i s'han recollit les noves demandes per dur a terme projectes durant l'any 2010.

Amb la vostra col·laboració i la nostra intentem millorar les condicions de vida de molts infants i famílies.

Enguany, l'edició de la nostra agenda ha arribat al final del cicle al qual ens havíem compromès. Són quatre cursos, quatre històries enllaçades en un sol objectiu: afavorir la solidaritat.

La nostra organització està molt satisfeta dels resultats d'aquest projecte. La sensibilització és una bona eina per aconseguir resultats positius i fer-ho a través d'un conte és fàcil d'assolir per als més petits. Pensem que, per recollir, cal sembrar i això és el que hem fet. Les escoles que han confiat en nosaltres i que, per tant, n'han fet el treball i la difusió,

mereixen el nostre agraïment, ja que el missatge ha arribat a 8.000 alumnes de primària. Tot un èxit!

El context on es desenvolupa el conte és aquí, a Catalunya. El

conte ens dona una visió clara de com se senten i de com veuen la nostra societat els nens i nenes que arriben a casa nostra des d'altres països. Els nens i nenes són clars i, sense embuts, ens expliquen la seva vivència d'adaptació a una societat diferent a la seva.

Amb els diners recollits amb l'agenda del curs passat es varen finançar projectes a Filipines com la millora de cases al barri de Masagana i revisions mèdiques als nens i nenes del barri. També es van fer millores a la casa d'acollida de Tagaytay.

Vols cooperar?

* Si vols cooperar amb nosaltres, associa't o **participa** voluntàriament en les campanyes de sensibilització i venda de Comerç Just.

* Coopera un any amb nosaltres i podràs fer treball de camp a les **comunitats** amb les quals col·laborem.

